

Η αύξηση ορίων ηλικίας και εισφορών

Της **ΒΕΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**
benpap@apogeumatini.gr

Τοιρότο σε μια τεράστια πληγή που αμορφώνει πολλά χρόνια τώρα, αυτή του ασφαλιστικού, θα τοποθετήσει ο υπουργός Εργασίας, γι' άλλη μια φορά, με το διάλογο για την επίλυση του θέματος. Όσο και να αυξηθούν τα όρια ηλικίας, όσο και να αυξηθούν οι εισφορές, λύση του ασφαλιστικού δεν πρόκειται να υπάρξει, τη στιγμή που δεν υπάρχουν εργαζόμενοι, οι οποίοι πληρώνουν για τους ασφαλισμένους.

Οι εργαζόμενοι μειώνονται, οι συνταξιούχοι αυξάνονται και αυτή η δυσαναλογία δεν θα ισορροπήσει, αν δεν τεθούν οι βάσεις, εδώ και τώρα, για άμεση επίλυση του δημογραφικού.

Το γεγονός ότι δεν κλήθηκαν δημογράφοι στο διάλογο του ασφαλιστικού δείχνει πως και αυτή τη φορά το πρόβλημα θα μετατεθεί για ελάχιστα χρόνια μετά και πάλι θα συζητάμε τα ίδια και τα ίδια...

Η ύπαρξή μας ως κράτους και η επιβιώσή μας ως έθνους, εξαρτώνται από το δημογραφικό

Στο θέμα αναφέρεται ο γενικός γραμματέας του Ιδρύματος για τη λύση του δημογραφικού, καθηγητής ΕΜΠ Κωστής Κουτσόπουλος. Ιδιαίτερα καυστικός, τονίζει την ώρα ΜΗΔΕΝ, την τελευταία ευκαιρία που έχουμε αυτή τη δεκαετία για λύση του δημογραφικού. Αν δεν το κάνουμε τώρα θα χαθούμε ως κράτος και ως έθνος.

«Θα έχουμε ένα διάλογο για τη λύση του ασφαλιστικού προβλήματος. Δυστυχώς, σε αυτόν το διάλογο δεν προσκληθήκαν άνθρωποι οι οποίοι πρέπει να προσληθούν. Είναι γεγονός ότι αντιμετωπίζουμε οικονομικά προβλήματα, αντιμετωπίζουμε προβλήματα με τους γείτονές μας, παρ' όλα αυτά πιστεύω ότι η επίλυση του προβλήματος και όχι μόνο του ασφαλιστικού -θα πηγήσει και ένα βήμα παραπάνω- η ύπαρξη μας ως κράτους και η επιβιώσή μας ως έθνους, εξαρτάται από το δημογραφικό. Άρα πρέπει άμεσα, τουλάχιστον, να ληφθούν υπόψη, αν όχι να προσκληθούν στο διάλογο, αυτοί που ασχολούνται με τα δημογραφικά θέματα» αναφέρει ο καθηγητής, προσθέτοντας: «Τα πράγματα είναι πολύ πιο δύσκολα απ' ό,τι θέλουν να τα παρουσιάσουν. Μπορεί το ασφαλιστικό να το αντιμετωπίζουν ή να το προβάλλουν σαν ένα καθαρά οικονομικό πρόβλημα, δεν υπάρχουν λεφτά κ.ο.κ. Είναι γεγονός ότι πρέπει να κάνουμε προσπάθειες να αυξήσουμε τις εισφορές, ότι πρέπει όλα εκείνα τα προβλήματα που έχουν κατά καιρούς επισημανθεί να τα προσέξουμε, παρ' όλα αυτά δεν είναι δυνατόν να επιλυθεί το ασφαλιστικό εάν δεν το δούμε από τη σωστή του πλευρά».

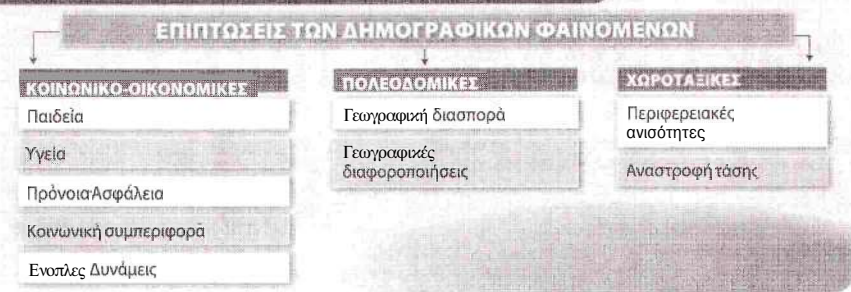
Η Ελλάδα αντιμετωπίζει δημογραφικό πρόβλημα, το οποίο έχει δύο πλευρές. Η μία πλευρά έχει αυτό που ονομάζουμε «φυσική κίνηση», δηλαδή η διαφορά μεταξύ γεννήσεων και θανάτων, η οποία έχει ελαττωθεί σημαν-

ΕΞΕΛΙΞΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

Χρον. περίοδος	Γεννητικότητα %	Θνησιμότητα %	Φυσική αύξηση %
1961-70	17,9	8,1	9,8
1971-80	15,5	8,7	6,9
1981-90	11,8	9,1	2,7
1991-00	9,7	9,6	0,3
2001-08	9,8	9,5	0,3

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

Χρειάζονται μέτρα οικονομικής στήριξης, αλλά με μια διαφορετική λογική

νικότητα. Π.χ. διαφορά μεταξύ γεννήσεων και θανάτων: τη δεκαετία του '50 είχαμε 1.963.250 περισσότερες γεννήσεις από θανάτους. Γεννιούνταν, δηλαδή, περισσότερα άτομα απ' αυτά που πέθαιναν. Η διαφορά αυτή βγαίνει μειωμένη με αποτέλεσμα τη δεκαετία του '90 να έχουμε μόνο 20.000 γεννήσεις. Στο σημείο αυτό ο κ. Κουτσόπουλος κάνει την ακόλουθη διευκρίνιση: «Τα 20.000 άτομα -γεννήσεις που προαναφέραμε- δεν ήταν όλα Έλληνες. Σύμφωνα με τα στοιχεία, την ίδια δεκαετία, η αύξηση των ξένων ήταν 80.000 και η μείωση των Ελλήνων ήταν 60.000, επομένως είχαμε την αύξηση των 20.000. Αλλά παρ' όλα αυτά, σαν κράτος είχαμε μια αύξηση των 20.000. Από τη δεκαετία του '50 που ήμασταν 1.963.250 φθάσαμε τώρα σε αύξηση 20.000. Πιστεύω ότι τη δεκαετία που τελειώνει -δεν έχουμε στοιχεία σήμερα, στο τέλος

του 2010 θα έχουμε στοιχεία-, η εκτίμησή μου είναι ότι κάτι αντίστοιχο θα έχουμε και τη δεκαετία του 2000. Με τη μόνη διαφορά ότι η με μείωση των Ελλήνων θα είναι πολύ μεγαλύτερη από τις 60.000 και η αύξηση -αν υπάρχει- μεγαλύτερη αύξηση του πληθυσμού από τις 20.000- θα οφείλεται σαφώς από τους αλλοδαπούς που γεννούνται πολύ περισσότερα παιδιά» τονίζει ο καθηγητής. Αν δούμε από τη δεκαετία του '50 που ήμασταν στις 150.000 γεννήσεις, σήμερα είμαστε στις 100.000 γεννήσεις. Οι θάνατοι που ήταν περίπου 50.000 το '50 σήμερα είναι 100.000. Φυσικά τα στοιχεία αυξομειώνονται κάθε χρόνο, εκεί γύρω 100.000-107.000 είναι οι γεννήσεις, ενώ οι θάνατοι μεταξύ 100.000-110.000. Δηλαδή είμαστε στα ίδια επίπεδα γεννήσεων και θανάτων. Άρα έχουμε μηδέν αύξηση Ελλήνων!

Η άλλη όψη του δημογραφικού προβλήματος είναι ότι είμαστε μία χώρα γερόντων. Όχι μόνο δεν γεννιόμαστε αρκετούς, αλλά έχουμε φτάσει σε μία αύξηση των γερόντων που είναι τρομακτική. Π.χ. το 1951 οι ηλικιωμένοι κάτω από 65 χρόνων ήταν γύρω στο 6,7% και οι νέοι γύρω στο 28,8%.

Σήμερα, οι μεν ηλικιωμένοι πλησιάζουν στο 20%, ενώ οι νέοι έχουν μειωθεί κάτω από 14%. Δηλαδή, οι νέοι υποδιπλασιάστηκαν και οι 01 ηλικιωμένοι σχεδόν τριπλασιάστηκαν.

Λόγω της μείωσης των γεννήσεων κλείνουν πολλά σχολεία. Την τελευταία δετία έδωσαν πάνω από 1.000 σχολεία και ένα σχεδόν πάνω από 13% του συνόλου των μαθητών μειώθηκαν. Τα πρωτόταξα που δεν μπήκαν στην πρώτη τάξη φέτος είναι αυτά που σε 20 χρόνια θα πάνε στρατιώτες, σε 25 χρόνια θα είναι οι καινούριοι επιχειρηματίες, στα... x χρόνια θα είναι τα άτομα που θα παντρευτούν και που δεν θα υπάρξει ζήτηση, άρα αυτό το ζωτικό κομμάτι της κοινωνίας που καθοδηγεί την οικονομία δεν θα υπάρχει. Διότι δεν υπάρχουν πρωτόταξα, άρα δεν έχουμε παιδιά. Ταυτόχρονα, υπερδιπλασιάστηκαν οι γέροντες, άρα αυξάνονται αλματώδως εκείνοι που παίρνουν συντάξη, ενώ αυτοί που πληρώνουν για τις συντάξεις μειώνονται. Συνεπώς, έχουμε το παράδοξο, αυτοί που αποτελούν την εισροή που δίνουν τα χρήματα, να μειώνονται και αυτοί που τα παίρνουν τα χρήματα αυξάνονται. Πώς να ισορροπήσει το σύστημα;

Χρονική μετακύλιση του προβλήματος

«Χρειάζονται μέτρα οικονομικής στήριξης, αλλά με μια διαφορετική λογική. Δηλαδή και τα φορολογικά συστήματα και οι επιδόματα και οι εργαζόμενες μητέρες να σισχυθούν» τονίζει ο κ. Κουτσόπουλος. Σε μελέτη που πραγματοποίησε στο ΕΜΠ για τον Οργανισμό Πρόνοιας κ. Κουτσόπουλος βρέθηκε ότι το 95% των γυναικών που δεν έχουν παιδιά και θα ήθελαν να αποκτήσουν είναι διότι δεν υπάρχουν βρεφονηπιακοί σταθμοί.

«Είναι τόσο απλό πράγμα και, όμως, εμείς περί άλλα τυρβαζόμεθα και φωνάζουμε τη ΓΣΕΕ για να μιλήσουμε αν θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας ή τι θα κάνουμε. Εμείς λέμε: Φτιάξε βρεφονηπιακούς σταθμούς για να μπορεί η γυναίκα να συνεχίσει να δουλεύει και να κάνει παιδιά. Αν δεν δούμε το ασφαλιστικό σε ένα πολύ ευρύτερο πλαίσιο δεν θα υπάρξουν λύσεις. Θα υπάρχει απλά χρονική μετακύλιση του προβλήματος για την επόμενη κυβέρνηση ή τον επόμενο υπουργό. Είναι τόσο απλό...».

Υπάρχουν και άλλοι δύο παράγοντες: Όχι μόνο αυξάνονται οι ηλικιωμένοι, αλλά ζουν και περισσότερο. Επειδή έχει αυξηθεί το προσδόκιμο της ηλικίας, ζουν περισσότερο, άρα